

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **A. T. P.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2013, č. j. CPR-14836/ČJ-2012-930310-V243, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2013, č. j. 44 A 14/2013 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2013 žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Mělník ze dne 6. 11. 2012, č. j. KRPS-87326-112/ČJ-2011-010026, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 5 let.

Krajský soud v Praze nejprve posuzoval včasnost žaloby. Ze správního spisu zjistil, že napadené správní rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno do datové schránky dne 22. 2. 2013. Posledním dnem desetidenní lhůty k podání žaloby stanovené v § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců bylo pondělí dne 4. 3. 2013. Žaloba byla podána teprve dne 12. 3. 2013 a je tak zjevně opožděná. Usnesením ze dne 25. 4. 2013, 44 A 14/2013 - 25, ji proto krajský soud podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Toto usnesení krajského soudu napadl žalobce blanketní kasační stížností. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 28. 5. 2013, č. j. 3 As 70/2013 – 15, vyzval k doplnění důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a k doplnění návrhu výroku rozsudku. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti byla stanovena v délce jednoho měsíce. Nejvyšší správní soud současně žalobce poučil o tom, že neodstraní-li nedostatky kasační stížnosti, bude tato odmítnuta. Výzva byla žalobci doručena dne 29. 5. 2013.

V podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 6. 2013 žalobce doplnil návrh své kasační stížnosti, jako její důvody pak označil důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Uplatněné stížní námitky směřovaly proti samotnému rozhodnutí správního orgánu.

Nejvyšší správní soud na tomto místě připomíná, že vzhledem k tomu, že je vázán důvody kasační stížnosti (s výjimkou případů uvedených v § 109 odst. 3 s. ř. s.), je k projednání kasační stížnosti třeba, aby důvody kasační stížnosti odrážely obsah napadeného rozhodnutí soudu. V případě, že je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přichází pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. V řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zkoumá, zda rozhodnutí soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není přímo přezkoumávat samotné žalobou napadené správní rozhodnutí, nýbrž prověřovat, zda soud při takovémto přezkumu postupoval a uvažoval správně. Rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je tak vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 2 As 45/2005 - 65, www.nssoud.cz).

V projednávaném případě krajský soud žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že byla podána opožděně. Věc samu tudíž neposuzoval. Nejvyšší správní soud tak může v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda soud správně posoudil otázku včasnosti podané žaloby. Nemůže se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí žalované je zákonné či nikoli.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. V daném případě podání žalobce zákonné náležitosti neobsahovalo, soud ho k odstranění nedostatků vyzval a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Žalobce však ve stanovené lhůtě důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nedoplnil. Chybějící náležitosti (kasační důvody) brání v pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud důvody kasační stížnosti vázán. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. prosince 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu